

BARNA T. ATTILA

Dal a Dióhéj presszóról

*A Dióhéj a hírhedett
csak ő van nyitva hajnalig
nem találsz még ilyen helyet
egész nagy Budán megemlegetik*

*A Dióhéj a hírhedett
hol szék török pohár repül –
őrizd te jól a zsebedet
mámor lánya ha asztalodhoz ül*

*A Dióhéj a hírhedett
költő vagy róla énekelj
amíg a torkod bereked
s vállon ragadnak fizess menni kell*

*Borultál már a pultra itt
ha hosszú volt az éjszakád
körmödre égett rossz cigid
míg jött Andrea s így talált terád*

*Tizenhat feles benne volt
egyszerre sírt és nevetett
szombat este beléd karolt
a Margit körúton ő járt veled*

*A Dióhéj a hírhedett
rajtatok ámult nyerített
de kettőezernyolcvanegy
eljön s ki tudja majd a nevetek*

*S ki keres akkor hírhedett
füstös kis kricsmi vad csehó
téged ugyan ki emleget
becézve mint mi egykor így: Dió*

Felhő Artúr éneke a Margit körútról

Hódolat Kosztolányinak

*Margit körúti alkonyok
poharamban a szesz lobog
hívatlan asztalcimborám
fülembe idült ősz habog
s keserű Unicum-magány
bár fojtogatja torkomat
elmondom végső dalomat*

*Margit körúti alkonyok
hol ültek egykor a rabok
most én ülök és rendelek
egy kört mielőtt indulok
mogorva csapos méreget
a pult mögül borraivalóm
lelkem a bádagon hagyom*

*Besöpri s utánam röhög
zárórát rossz redőny zörög
az éj nyaktilóként zuhan
mámorom utolsót hörög
sarkon a szél nekem rohan
ki hittem eddig nincs veszély
bordám közé siklik a tél*

*Margit körúti éjszakák
melyik kocsma van legtovább
magamat oda vonszolom
melyik az honnan nincs tovább
hol szétsaphatom a falon
– rosszul elmosott poharat –
méreggel teli sorsomat*

*Margit körúti hajnalok
kísérnek részeg angyalok
lecsuklik súlyos pilla most
lábam előtt a sín dadog
csöngethet rám a villamos
én Felhő Artúr járok itt
s megiszom még egy féldecit*

